

Morozov elvtársnak köszönhető. Olyan vezetőknek, akik nemcsak a nap huszon-négy óráját, nemcsak erejük minden kis részét, hanem életket is áldozzák a szocializmus építéséért.

Vera Ketlinszkája csak egy város, Komszomolszk alapítását rajzolja, de Komszomolszk építésén keresztül ácsillan az a hősi munka, amit a szovjet emberek ott messzi, egészen Távól-Keleter végeznek. Egyszerű emberek: halászek, soiförök, kolhoz-előzők Szahalin szigetén, ezer kilométerekre kulturális és gazdasági központoktól falvakat, településeket alapítanak és rendeznek be. A távolság, a körülmények vaszeke mindenben akadályozza őket, azonban ők keményen verekednek — építik az új társadalmat. Feledhetetlen, ahogy ezek az emberek szeretik, rajonganak Sztálinért. A szahalinszigeti gilyák kolhoz oktatója képzeletben időről-időre odaáll Sztálin elvtárs elé. „Nézzen ide Sztálin elvtárs, látja, milyen kórházat építünk és ez az asszony itt megtanul írni és olvasni és tovább akar tanulni...” és Szergej Golicin vöröskatona is Sztálinhoz fordul nehézségei közt: „Nézzen ide kedves jó Sztálin elvtárs, én, Szergej Golicin vöröskatona, nehéz menetelésre indulok...” és lélekben Sztálinnak fogadja meg, hogy méltó lesz a közösséghez...

Léleketállítóan izgalmas a regénynek az a része, ahol ott, — már a dolgok alapozásánál — felbukkannak a kártevők. Volt partizánok, régi párttagok és ifjú komszomolcok vagy pártönkivüliek méginkább összeforrvá, izzó dühvel védelmezik munkájuk eddigi eredményeit és harcolnak, fogcsikorgatva a még láthatatlan trockijisták, imperialista ügynökök ellen. Az álarc végül is lehull, megsemmisülnek az ortvámadók és vízresiklik az új gyárban elkészült első hajó — minden eddigi erőfeszítés, küzdelem, harc jelképe.

Vera Ketlinszkája Az Ifjú Város c. regénye méltóan tükrözi nemcsak a lenini Komszomol jelentőségét és nagyságát, hanem a szovjet élet nagyszerű, csodálatos valóságát is. A lenini Komszomol nyomdokain járó magyar ifjúság e könyv lefordításával méltó ajándékot kapott a jőkor — a Világifjúsági Találkozóra. A könyvet azonban nemcsak minden fiatalnak, hanem felnőtteknek is el kell olvasnia, hogy tanuljon és — lelkesedjék.

NÉMETH LAJOS

IVANOV: A KOMSZOMOL A BOLSEVIK PÁRT SEGÍTŐJE (Szikra.)

Példakédünk: a hős lenini Komszomol feladatát, szervezetét, történetét és munkáját ismerjük meg ebből a kisterjedelmű, de értékében annál nagyobb könyvecskéből. Legjobb feladata a Komszomol szervezeteknek: megszervezni és politikailag nevelni az ifjúság tömegeit. Egybe kell kapcsolniok az elméletet a gyakorlattal, mert csak így tudják elvégezni azt a felelősségteljesen szép feladatot, amit a párt a Komszomolra bízott. A Komszomol története során megtudjuk, hogy: „Az élenjáró ifjúság nagy része... felismerte: ahhoz, hogy a hatalomért vívott harcban sikereket érjen el, hogy megvédje létérdekeit, szervezkednie kell, önálló ifjúsági szervezetet kell alakítania. Közvetlenül a cári önkényuralom megdöntése után az ilyen szervezetek meg is alakultak.” A nagy Honvédő Háborúban is mindenütt nagy tömegek jelentkeztek soraikból önként a haza védelmére. „A Komszomolisták és az ifjúság haladtak a haza védelmezőinek első soraiban. Leningrád valamennyi komszomolistája, fiú, leány egyaránt már a háború első napjaiban kérte, hogy küldjék a frontra.” A háború befejeztével a Komszomol is az építés területén fejtette ki tevékenységét és jelentékeny számban és nagy kedvvel láttak neki a sztálini, öt éves terv megvalósításának.

Harcokban edződtek a Komszomol fiataljai, így tanultak meg küzdeni az emberiség felszabadításáért. Példaképünké kell őket tennünk, az ő nyomdokain kell haladnia a magyar ifjúságnak is, hogy ugyanolyan bátor, harcos hadsereggé váljon, mint a lenini komszomolisták!

BÉCSI TAMÁS

HÁDZISZ—LAMBRINOSZ: GÖRÖGORSZÁG HŐSEI. (Szikra.)

A görög nép legjobbjai a fasiszta iga alóli felszabadulás után, mikor az ország urai a nyugati imperialistákkal szövetkezve eladták az országot az amerikaiaknak, szabadságharcot hirdettek a monarcho-fasiszták ellen. A küzdelem az imperializmus ellen fogal és kőrömmel szegényesen felfegyverzett csapatokkal indult meg, de ezek a csapatok tudták, hogy az országukért küzdenek, a Szabadságért.

A monarcho-fasiszták 1948-ban az amerikaiak zsoldjában, döntő támadásra készültek a görög demokratikus hadsereg ellen. A támadás célja az Epirusz hegység egyik bázisa, a Murgána volt. Erről a támadásról, a szabadságharcosok